

skaber gjennem Rentegaranti. Dette er Noget, som vi vel kjende med Hensyn til vore Sernbaneselskaber, men de kunne ganske vist ogsaa siges langt mere at virke i det Offentliges Interesse end et Selskab som det, her er Tale om. Men der er for mig det særlig Betænkkelige ved denne Bevilling, at denne Rentegaranti ikke som for Sernbaneselskaberne er af en ubegrændset Livsvarighed, men er af en begrændset Livsvarighed, nemlig 5 Aar. Jeg vil tillade mig at henstille, om man ikke ved fra Statens Side at yde en begrændset Rentegaranti for 5 Aar meget let kommer til at sætte et Vederhæftighedsstempel paa et saadant Foretagende, som det muligvis slet ikke for tjener. Jeg kjender ikke de vedkommende Personer og har ingen Sagkundskab til at kunne bedømme selve Foretagendet, men saa meget synes mig klart, at det Aktieselskab, som er istand til at byde sit Papir frem med 5 Aars Rentegaranti fra Statens Side, kan paaberaabe sig, at Staten har sat et Vederhæftighedsstempel paa Foretagendet. Det er for mig en meget betænkkelig Side ved den Form, som her er valgt.

Judenrigsministeren (Lobiesen):

Den ærede sidste Talev fremsatte en Udtalelse, som jeg ikke kan negte, at jeg maa tillægge en vis Ret, men som dog paa den anden Side, naar man nærmere betragter den, turde være af en noget tvivlsom Betydning. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at foruden de mange fremmede Fiskere, som nu allerede ere en Torn i Diet paa vore Fiskere, vilde man her skabe endnu et Sæd Fiskere, som vilde forøge Antallet af disse uherkomne Gæster paa vore Kyster. Dette forekommer mig dog ikke at være nogen fuldstændig rigtig Udtalelse, thi den eneste Maade, hvorpaa jeg antager, at man vil faae et nogenlunde venligt Die for de fremmede Folks Arbejde, er ubetinget den, at vore Egne blive delagtige i de samme Goder. Hovedgrunden til de Klager, der fremkomme fra vore Fiskeres Side, er efter min Mening ingenlunde den, at Fiskeriet ødelægges af de fremmede Fiskere, men er ubetinget den, at de ikke selv kunne, om jeg saa maa sige, tage Del i disse Ødelelgelser ved selv at komme til at fange Fiskene. Hvis det var en dansk Industri, der drevs ved de danske Kyster eller i de dem nærmest liggende Farvande, vilde utvivlsomt ikke en Stemme rejse sig herimod, men det, der fremtaler alle Klagerne, er den Omstændighed, at Befolkningen paa Vestkysten ser, at fremmede Fiskere gjøre sig Fiskeriet indbringende, medens den selv ikke har noget Udbytte af sit Fiskeri. Naar der er Tale om, at man gennem dette Forslag, faaledes som det her staar, vil sætte et Vederhæftighedsstempel paa et Selskab, saa maa man dog ikke tro, at denne Indvending er begrundet. Der er her Tale om to Mænd, som længe og vedholdende have

maa private Mænd — sandsynligvis de samme, som ved tidligere Leiligheder have offret betydelige Penge paa at skabe et Havfiskeri — til at tilskyde den fornødne Kapital, og af hvem man har forlangt, at de, forinden man tilskyder Penge, skulle tilveiebringe en Rentegaranti, idetmindste for endel Aar. For altsaa at give de to Mænd denne Løftestang til Sagens Sværffættelse er det, at man søger en Bevilling som denne. Jeg beider imidlertid bemærket, at Selskabet ingenlunde derfor vilde kunne siges at være dannet paa saadan Maade, at man giver det et Vederhæftighedsstempel. Rentegarantien indrømmes, fordi den er en Betingelse for, at private Folk ville tilskyde Penge til Foretagendet. Jeg skal imidlertid med Glæde konferere med det ærede Udvvalg inden tredie Behandling, hvorvidt der maalet findes Anledning til at give Understøttelsen en anden Form. Det kommer jo i dette Tilfælde slet ikke an paa Formen, men kommer kun an paa, at der tilveiebringes den Kapital, som er nødvendig til at sætte Foretagendet i Gang. Jeg tror derfor ogsaa at burde sige, at jeg vil være istand til, inden Sagen kommer for næste Gang, at meddele det høitæredede Udvvalg Udtalelser fra Fiskere paa Vestkysten, gaaende ud paa, at de ønske, at Staten paa denne Maade vil støtte et Foretagende, som vil kunne tjene til at udvikle deres Fiskeri. En af det ærede Udvvalgs Grunde imod Forslaget er jo den, at man tror, at Dannelsen af et Fiskeriselskab ikke vil være til Gavn for Fiskerbefolkningen, og at den ikke selv ønsker Dannelsen af et saadant Selskab. En saadan Udtalelse turde derfor have nogen Vægt for det ærede Udvvalg. Jeg skulde derfor henstille, om man ikke vilde finde det rigtig at tage dette Forslag tilbage og udsætte til tredie Behandling at tage enbelig Bestemmelse i Sagen. Man vil da uden at præjudicere Noget kunne ved de Forhandlinger, der vilde finde Sted, tage under Overveelse, hvorledes man vil stille sig til tredie Behandling. Jeg tror, at der, navnlig af det ærede Medlem for første Kredts (Carstensen), er givet saa gode Grunde for, at man bør gaa ind paa denne Sag, at jeg ialtsald ikke antager, at man for enhver Pris vil søge at fjerne denne Bevilling.

Saffner: Jeg kan ikke negte, at det var en for mig meget uventet Oplysning, Thinget fik af den høitagtede Minister, at han haabede inden 3die Behandling at kunne meddele Udvalget Udtalelser fra Fiskere paa Syllands Vestkyst, der støttede den her paa Finantsloven optagne Bevilling, idet de i Havfiskeriet faae et Middel til at ophjælpe deres eget Fiskeri. Jeg havde troet, at Fiskerbefolkningen paa Syllands Vestkyst betragtede dette Trævlfiskeri med helt andre Øine, og jeg tror, at den ærede Minister tager feil, naar han antager, at den eneste Maade, hvorpaa man kan faae Fiskerbefolkningen paa Vestkysten til at betragte Trævl-